

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoE/109/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214219496
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214219496.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v exekučnej veci oprávneného: CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47 234 547, proti povinnému: U. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom T.. G. XXX/XX, S. G., vedenej u súdneho exekútora JUDr. Jozefa Kapronczaia, Exekútorový úrad Galanta, so sídlom Švermova 273, Galanta, pod sp. zn. EX 4957/2014, o vymoženie 177,70 eur s príslušenstvom, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 16Er/127/2014-35 zo dňa 22. decembra 2014, t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti zamietnutia návrhu na zastavenie exekúcie **p o t v r d z u j e .**

Odvolací súd odvolanie povinného proti zamietnutiu námietok proti exekúcii a proti zamietnutiu námietok proti trovám exekúcie **o d m i e t a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa námietky povinného proti exekúcii vykonávanej JUDr. Jozefom Kapronczaiom, súdnym exekútorom v Galante, na základe vykonateľného rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 11C/429/2012-17 a č. k. 11C/429/2012-54 pod sp. zn. EX 4957/2014 a v nich obsiahnutý návrh na zastavenie tejto exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku zamietol a námietky povinného proti trovám uvedenej exekúcie takisto zamietol. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 50 ods. 1 a § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. Vecne prvostupňový súd uviedol, že povinný podal proti predmetnej exekúcii dňa 19. novembra 2014 u súdneho exekútora podanie označené ako „námietky proti exekúcii EX 4957/2014-6 a trovám exekúcie“, ktoré povinný odôvodnil v podstate odkazom na § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku a § 203 ods. 2 Exekučného poriadku. V podaní čestne prehlásil, že nemá majetok ani príjmy, pretože je po výkone trestu. Zároveň sa zaviazal čo najskôr sa zamestnať a vyplatiť svoje záväzky. Na výzvu súdu súdny exekútor oznámil, že ešte neukončil lustráciu majetku povinného, preto nepotvrdil jeho tvrdenú nemajetnosť. Zároveň namietol, že povinný nie je na takýto návrh procesne legitimovaný. Súd prvého stupňa posúdil podanie povinného ako námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu jeho nemajetnosti, ako aj námietky proti trovám exekúcie a po jeho preskúmaní dospel k záveru, že ani jeden z týchto procesných návrhov nie je dôvodný. Zastaviť exekúciu v zmysle § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku možno vtedy, keď možno predpokladať, že majetok povinného nebude postačovať ani na úhradu trov exekúcie. Pri posudzovaní tohto predpokladu súd nemôže vychádzať len z tvrdenia povinného, ale z objektívnych zistení súdneho exekútora, ktorého úlohou je exekúciu vykonávať. Vzhľadom na oznámenie exekútora o tom, že ešte nedisponuje úplným zistením majetkových pomerov povinného, súd prvého stupňa nepovažoval za preukázané splnenie predpokladu zastavenia exekúcie. Navyše, záväzok povinného nájsť si prácu dáva nádej, že skutočne môže dôjsť k jeho zaradeniu do pracovného procesu. Pokiaľ ide o námietky proti trovám exekúcie, povinný vo svojom podaní neuviedol žiaden dôvod, kvôli ktorému by trovy vyčíslené súdnym exekútorom mali odporovať Exekučnému poriadku alebo vyhláške č. 288/1995 Z. z. Aj v tomto

prípade platí, že na nepriznanie trov exekúcie nestačí tvrdená nemajetnosť povinného. Vzhľadom na to súd prvého stupňa všetky tri procesné návrhy zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie povinný, v ktorom uviedol, že trvá na svojich námietkach voči trovám exekúcie s použitím § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku a § 203 ods. 2 Exekučného poriadku. Okresný súd odôvodnil svoje zamietnutie tým, že súdny exekútor neskončil lustráciu majetku povinného a podľa súdneho exekútora nie je povinný na takýto návrh procesne legitimovaný. Povinný k tvrdeniam, že nie je procesne legitimovaný uviedol, že súdny exekútor si nespĺnil povinnosť uloženú zo zákona. Pri použití § 54 ods. 2 Exekučného poriadku môže povinný vyhlásiť skutočnosti o svojom majetku, ak nebol vyzvaný. Preto odvolateľ trvá na podaných námietkach a zaväzuje sa do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatiť 177 eur s príslušenstvom, úroky vo výške 8,75% od 05.11.2014 do zaplataenia.

K odvolaniu povinného sa vyjadril súdny exekútor, v ktorom uviedol, že sa s odvolaním povinného nestotožňuje a v exekučnom konaní doposiaľ nenastali zákonom stanovené dôvody na jeho zastavenie. Taktiež uviedol, že trovy exekúcie sú stanovené v súlade s platnými právnymi predpismi. Opakované podania povinného vníma ako cielené obštrukcie so snahou vyhnúť sa plneniu záväzku, ktorý má voči oprávnenému.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 37 ods. 1 Exekučného poriadku), proti rozhodnutiu proti ktorému je odvolanie v časti zamietnutia návrhu na zastavenie exekúcie prípustné (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného proti zamietnutiu návrhu na zastavenie exekúcie, nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal správnosť postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti, ktorou bol návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnutý a poukazuje na to, že v uvedenej časti súd vec správne právne posúdil, správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd sa s jeho závermi plne stotožňuje s použitím ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. sa obmedzuje už len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutej časti rozhodnutia, na ktoré v podrobnostiach odkazuje.

Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutej časti uznesenia, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vzhľadom na zistenú skutočnosť, že súdny exekútor nedisponoval úplným zistením majetkových pomerov povinného, a teda súd nemal preukázané splnenie predpokladu na zastavenie exekúcie z dôvodu podľa § 57 ods. 1 písm. h), že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, keďže nemal preukázanú nemajetnosť povinného a navyše s ohľadom na možnosť povinného nájsť si prácu, ktorú sám povinný deklaroval vo svojom podaní došlom súdu prvého stupňa dňa 21.11.2014, správne súd prvého stupňa postupoval, keď návrh povinného na zastavenie zamietol.

S poukazom na vyššie uvedené bolo potom dôvodným, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v časti zamietnutia návrhu na zastavenie exekúcie ako vecne správne, s použitím ust. § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 37 ods. 1 Exekučného poriadku), ale proti rozhodnutiu v časti zamietnutia námietok proti exekúcii a zamietnutia námietok proti trovám exekúcie, proti ktorým tento opravný prostriedok nie je prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p., § 50 ods. 4 a § 201 ods. 2 Exekučného poriadku), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie povinného, proti zamietnutiu námietok proti exekúcii a proti zamietnutiu námietok proti trovám exekúcie, je potrebné odmietnuť (§ 218 ods. 1 písm. c) O.s.p.).

Podľa § 201 prvá veta O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 202 ods. 2 O.s.p. odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona.

Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Podľa § 50 ods. 4 Exekučného poriadku proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovel námietkam, je prípustné odvolanie.

Podľa § 201 ods. 2 Exekučného poriadku účastník konania môže vzniesť u exekútora do troch dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie. O námietkach rozhoduje súd (§ 45). Proti rozhodnutiu súdu o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné odvolanie.

Napokon podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Z ustanovení citovaných zhora je zrejmé, že odvolaním môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa len účastník konania a to v exekučnom konaní za podmienky, že zákon prípustnosť odvolania v konkrétnom prípade výslovne ustanovil (teda možnosť odvolania predpokladá). Exekučný poriadok je totiž na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku založený na zásade nenapadnuteľnosti rozhodnutí súdu prvého stupňa odvolaniami. Možnosť vecného prejednania odvolania v tzv. exekučnej veci odvolacím súdom tak nie je viazaná len na subjektívne oprávnenie účastníka napadnúť rozhodnutie odvolaním, ale aj na objektívny stav prípustnosti odvolania proti príslušnému rozhodnutiu súdu. V prejednávanej veci však práve o takýto stav objektívnej prípustnosti odvolania nešlo.

Z hľadiska konštrukcie rozhodnej právnej úpravy je zrejmé, že odvolaním je napadnuteľné len uznesenie, ktorým sa vyhovel námietkam proti exekúcii, odvolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu opačnej povahy, čiže proti uzneseniu, ktorým sa námietky povinného proti exekúcii zamietli. Uvedené je dané i logikou úpravy, ktorej primárnym účelom je zabezpečenie núteného splnenia povinnosti, pre ktorej nesplnenie sa muselo prísť k vymáhaniu prostredníctvom exekúcie. Možnosť odvolania tak exekučný poriadok zásadne pripúšťa len u tých rozhodnutí, ktorých dôsledkom má byť skončenie exekučného konania bez splnenia jeho účelu, bez splnenia vymáhanej povinnosti.

V prípade rozhodnutia súdu o námietkach proti trovám exekúcie, ako vyplýva z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia § 201 ods. 2 posledná veta Exekučného poriadku, odvolanie nie je prípustné ani v prípade, ak súd námietkam proti trovám exekúcie vyhovie, ani v prípade, ak námietky proti trovám exekúcie zamietne.

Vzhľadom na to, že v danom prípade odvolanie smerovalo aj proti rozhodnutiu v časti zamietnutia námietok proti exekúcii a zamietnutia námietok proti trovám exekúcie, proti ktorým odvolanie nie je prípustné, nemohol odvolací súd v predmetných častiach rozhodnutie napadnuté odvolaním preskúmať a meritorne o odvolaní rozhodnúť, ale musel odvolanie povinného proti zamietnutiu námietok proti exekúcii a proti zamietnutiu námietok proti trovám exekúcie, v súlade s ustanovením § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odmietnuť.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.